

متن پرسش

سلام خدمت استاد: جوانی هستم در یک خانواده مذهبی؛ با وجود مطالعاتی فروانی که در زمینه ی خداشناسی و دین شناسی داشته ام، اصلا قانع نشده و نسبت به عدل خدا و فلسفه خلقت انسان کاملا بدبین هستم؛ بدین منظور نماز و روزه و امورات عبادی را تعطیل کرده ام، نه به خاطر دشمنی بلکه به خاطر اینکه نمی توانم خدایی را عبادت کنم که نسبت به عدالت او شک دارم. از این به بعد روند زندگی خودم را مطابق امور وجدانم قرار داده ام، یعنی برای خودم خط قرمز هایی از قبیل ظلم نکردن، احترام به والدین، مال حلال و... قرار داده ام و کاری به کار دین و انقلاب و خدا هم ندارم. سوال اصلی و اساسی من از شما این است که با این رویه اگر پیش بروم، در آخرت معذبم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده نمی دانم. آن مربوط به خداوند است ولی بالاخره خداوند با ارسال رسولان، راهی مقابل ما قرار داده تا نه تنها از آن مشکلات و شبهاتی که برایتان پیش آمده، عبور کنید بلکه به عالی ترین محبوب که معبود حقیقی انسان است برسید. به گفته ی جناب مولوی: «اگر که یار نداری، چرا طلب نکنی / وگر به یار رسیدی، چرا طرب نکنی. به خیره گی بنشینی که این عجب کاری است / عجب تویی که هوای چنین عجب نکنی». موفق باشید